

Memòria general del projecte de decret pel qual es deroga el Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial a Catalunya

La Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia del Departament de Justícia, Drets i Memòria ha redactat un projecte de decret de derogació del Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial a Catalunya, que ha de seguir la tramitació establerta als articles 59 i següents de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i 128 i següents de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Concretament, l'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades i també dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor. D'acord amb l'apartat 2 del mateix precepte, la memòria general ha de contenir, com a mínim:

- a) La justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen.
- b) El marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària.
- c) La relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants.
- d) La competència de la Generalitat sobre la matèria.
- e) La relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.
- f) La procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

1. Marc normatiu i competències de la Generalitat sobre la matèria

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, dins del títol III, del poder judicial a Catalunya, estableix en el capítol III, les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia.

Entre aquestes competències, l'article 105 de l'Estatut estableix que correspon a la Generalitat, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i els serveis de suport als òrgans jurisdiccionals.

La Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (LOPJ) va establir, en el llibre V, un nou disseny organitzatiu de

les estructures i formes de treball de l'oficina judicial que permet la introducció de metodologies de treball i criteris de gestió homogenis, així com la racionalització dels mitjans instrumentals i la incorporació de les noves tecnologies, a fi d'obtenir un servei més àgil i eficaç i de qualitat que doni un millor servei als ciutadans.

Aquesta LOPJ defineix, a l'article 435, l'oficina judicial com l'organització de caràcter instrumental que serveix de suport a l'activitat jurisdiccional de jutges i Tribunals. Igualment, a l'article 436 estableix que el disseny de l'oficina judicial és flexible i que la seva dimensió i organització les determina l'Administració pública competent, i determina que l'element organitzatiu bàsic de l'estructura de l'oficina judicial és la unitat i en distingeix de dos tipus: les unitats processals de suport directe (que es defineixen a l'article 437) i els serveis comuns processals.

Pel que fa a aquests serveis comuns processals, l'article 438 de la LOPJ estableix que les comunitats autònomes amb competències transferides en matèria de Justícia seran competents per al disseny, creació i organització dels serveis comuns processals als seus territoris respectius.

A més, la disposició addicional primera, apartat segon, de la LOPJ disposa que el Govern o, en el seu cas, les comunitats autònomes amb competències en la matèria d'Administració de justícia, han d'aprovar els reglaments que exigeixi el desplegament d'aquesta Llei orgànica, llevat de quan la competència per a fer-ho correspongui al Consell General del Poder Judicial.

Per tant, la LOPJ reconeix a les comunitats autònomes la competència per determinar el model d'organització d'oficina judicial per al seu territori i, en particular, per dissenyar, crear i organitzar els serveis comuns processals en què s'ha d'estructurar, sense que sigui necessari l'existència d'una llei catalana habilitant.

En aquest sentit, cal tenir present que la regulació de l'organització de les oficines judicials s'inclou dintre de la matèria organitzativa, pel que té un caràcter preferentment intern i es pot trobar, per tant, dins del que, en la nostra tradició jurídica, ha estat competència reglamentària de les conselleries i que recull l'article 39.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern Catalunya, en admetre que *"Els consellers poden dictar disposicions reglamentàries en matèria d'organització del departament del qual són titulars, en els termes que determina la legislació sobre organització de l'Administració de la Generalitat (...)".*

No obstant això, també cal tenir en compte que aquest article 39.3 també disposa: *"Els consellers (...) també en poden dictar (disposicions reglamentaries) de relatives a altres matèries, en supòsits específics, si una norma amb rang de llei o un decret del Govern els ho autoritza expressament."*

2. Justificació de la necessitat de la disposició i adequació d'aquesta als fins que es persegueixen

A l'empara del marc normatiu anteriorment indicat, el 16 de novembre de 2010, el Govern de la Generalitat de Catalunya, exercint les competències reconegudes en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia, va aprovar el Decret 169/2010 amb la finalitat de determinar l'estructura i l'organització de l'oficina judicial en l'àmbit territorial de Catalunya. Concretament, aquesta disposició normativa va definir els diferents tipus d'unitats de l'oficina judicial que hi havia d'haver i les seves funcions, i en el seu annex va concretar els serveis comuns processals que s'havien de crear en cada partit judicial, en funció de la seva dimensió.

L'aprovació d'aquesta disposició normativa ha permès implementar, de forma gradual i progressiva, l'oficina judicial a un total de 25 partits judicials, amb la consegüent aprovació de les ordres de creació dels serveis comuns processals en aquests partits judicials, d'acord amb el model establert en l'annex aquest Decret, i també les relacions de llocs de treballs d'aquestes oficines judicials.

Tanmateix, cal partir de la premissa que l'Administració de Justícia, com la resta de serveis públics, ha d'estar al servei dels drets de la ciutadania, ser més àgil i eficient i modernitzar-se en el seu funcionament. Per aquest motiu, i gràcies a l'experiència assolida amb les implantacions de l'oficina judicial, s'ha anat ajustant el model inicialment previst a l'annex d'aquest decret, a les noves necessitats organitzatives i funcionals que s'ha anat plantejant als diferents partits judicials.

Dins d'aquest context, s'ha simplificat l'estructura organitzativa prevista a l'annex del Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial, ja sigui concentrant les funcions dels serveis comuns processals generals i d'execució en un únic servei comú en partits judicials de petita dimensió o suprimint la creació de seccions. D'aquesta manera, s'ha simplificat l'estructura organitzativa de l'oficina judicial i, alhora, s'ha millorat l'eficiència en la prestació de serveis. Aquestes adaptacions s'han pogut anar realitzant mitjançant les ordres de modificació de l'annex del decret, a l'empara del que estableix el seu article 7.1.

D'altra banda, també s'han identificat altres aspectes que reforcen la necessitat de revisar i actualitzar la norma reguladora de l'estructura i organització de les oficines judicials. Aquests aspectes comprenen, d'una banda, les funcions que s'atribueixen a les diferents unitats de l'oficina judicial, d'acord amb el desplegament de les noves tecnologies o la modificació de les metodologies de treball que s'han produït aquests darrers anys.

El progrés tecnològic, en particular, ha transformat la forma en què les oficines judicials funcionen i es relacionen amb la ciutadania i amb les altres unitats i operadors relacionats amb la justícia. La necessitat de millorar l'eficiència i l'accessibilitat als serveis judicials implica una adaptació constant de l'organització.

D'altra banda, el Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial, exigeix que per a la creació i posada en funcionament dels serveis comuns processals a cada partit judicial s'hagin de tramitar i aprovar sengles disposicions normatives amb rang d'ordre, la tramitació de les quals és llarga i complexa. L'experiència assolida amb les implementacions de l'oficina judicial a 25 partits judicials, ha evidenciat la necessitat de revisar els mecanismes de creació i posada en funcionament de les unitats de l'oficina

judicial als diferents partits judicials que es preveuen al Decret, mitjançant instruments jurídics més àgils i flexibles, que permetin escurçar els terminis de tramitació de les ordres de creació dels serveis comuns processals i agilitar la seva aprovació.

Dins de tot aquest context de revisió interna, i de forma simultània, cal ressaltar la voluntat del Ministeri de Justícia i de les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia d'arribar a un consens en el model d'oficina judicial, que sigui més homogeni i flexible i esdevingui model de referència d'oficina judicial a tot el territori de l'Estat. D'aquesta forma, en el si de la Conferència Sectorial d'Administració de Justícia, en la sessió que van tenir lloc el 23 de juny de 2022, es va aprovar, amb el suport del Departament de Justícia, Drets i Memòria, el model de referència d'oficina judicial. Aquest model de referència de l'oficina judicial es va aprovar en el marc del *Projecte de Llei orgànica d'eficiència organitzativa del servei públic de justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, per a la implantació dels tribunals d'instància i les oficines de justícia als municipis*, el qual va decaure amb la convocatòria de les eleccions generals a les Corts Generals de l'Estat, si bé l'estructura bàsica del model de referència d'oficina judicial que s'hi estableix s'adequa a les necessitats de flexibilització de l'organització actualment detectades, i permetria adequar-se en un futur a una nova organització dels jutjats en tribunals d'instància.

D'acord amb tot l'anterior, es desprèn la necessitat de modificar l'actual decret d'estructura i d'organització de l'oficina judicial a Catalunya, però per a la seva consecució és necessari, com a condició prèvia, que es reguli a través d'un marc reglamentari més àgil. Aquest marc ha de garantir la seguretat jurídica i, al mateix temps, ha de servir als objectius de millorar l'eficiència administrativa. Per aconseguir aquesta millora en la regulació, cal disposar d'un instrument jurídic que possibiliti la implementació de canvis amb major dinamisme i fluïdesa, així com facilitar una gestió més eficient tant en la fase de la seva elaboració, com en les eventuais modificacions posteriors.

Per aquests motius, es considera que la nova regulació de l'organització de l'oficina judicial s'ha d'incloure en una disposició de caràcter normatiu de rang inferior a decret i, per tant, l'instrument normatiu més adequat per a regular aquests aspectes seria una ordre. Dintre de la coherència normativa, aquesta mesura és la que resulta més àgil i flexible en comparació amb la regulació anterior, ja que està destinada a regular i ajustar aspectes interns d'organització i funcionament de les oficines judicials. Alhora ofereix una agilitat normativa que resulta fonamental per a la consecució dels objectius plantejats, i permet una resposta més ràpida i dinàmica als canvis necessaris, afavorint la capacitat d'adaptació del marc normatiu a les demandes dels partits judicials i als canvis legislatius estructurals de l'Administració de justícia que puguin esdevenir-se en el futur. De fet, en aquesta mateixa línia l'Estat i diverses comunitats autònomes han procedit a la regulació per ordre de l'organització de les oficines judicials en els respectius territoris.

En aquest sentit, cal posar de relleu que la disposició addicional primera, apartat segon, de la LOPJ, disposa que el Govern o, en el seu cas, les comunitats autònomes amb competències en la matèria de l'Administració de justícia, han d'aprovar els reglaments que exigeixi el desplegament d'aquesta Llei orgànica, per tant, sense que resulti exigible que aquestes disposicions tinguin rang de decret.

També cal remarcar que l'Administració de justícia, com s'ha indicat, es troba actualment immersa en un procés de transformació tecnològica i organitzativa profunda. Això implica disposar d'instruments jurídics àgils per adaptar l'estructura i organització de l'oficina judicial als canvis que es puguin esdevenir.

Per aquest motiu, i en exercici de les competències que la LOPJ atribueix expressament a la Generalitat de Catalunya per a la regulació reglamentària de l'organització de les oficines judicials, la finalitat d'aquest projecte de disposició és derogar el Decret 169/2010, de 16 de novembre i permetre que sigui el Departament de Justícia, i no el Govern, el que reguli posteriorment, en una ordre, l'organització de les oficines judicials. D'aquesta manera, aquest decret té només una funció de degradació del rang ja que el contingut normatiu es troba en el Projecte d'ordre que serà objecte de tramitació simultània amb aquest decret, a fi i efecte, d'aconseguir un procés conjunt més entenedor.

D'aquesta manera, mitjançant aquesta disposició derogatòria es faculta al titular del departament competent en matèria de justícia per regular mitjançant ordre l'organització de les oficines judicials.

Així mateix, també interessa indicar que la disposició proposada no serà efectiva fins que no es publiqui, en el diari oficial corresponent, la norma reguladora que ha de substituir el decret objecte de derogació, a fi i efecte de no generar un absentisme normatiu regulador d'aquesta matèria entre el termini que compren l'entrada en vigor d'aquest decret i el de la nova norma.

Finalment, cal tenir present que tot i que l'article 132 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic de les administracions públiques, que imposa a les administracions públiques l'obligació de fer públic un pla normatiu que contingui les iniciatives legals o reglamentàries que s'hagin d'eleva per a la seva aprovació, es va declarar contrari a l'ordre constitucional per la sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig, i per tant, no aplicable als procediments reglamentaris de l'Administració de la Generalitat, cal recordar que d'acord amb la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora posterior a la dita sentència (Dictamen 248/2020, de 22 d'octubre), la planificació normativa és un instrument de bona pràctica al servei de la seguretat jurídica, tal com recullen les millors pràctiques en aquesta matèria presents en l'ordenament europeu i el dret comparat, de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials. Per això, la Comissió Jurídica Assessora valora molt positivament la inclusió de la iniciativa normativa en el Pla normatiu. En aquest sentit, convé ressaltar que aquesta iniciativa normativa s'ha inclòs en el Pla Normatiu aprovat per Acord de Govern, de 13 de febrer de 2024.

3. Relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants

El present decret deroga el Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial a Catalunya.

Tanmateix, les ordres d'implantació dictades a l'empara del Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització judicial a Catalunya, mantenen la seva vigència mentre no es procedeixi a la seva adaptació al model que s'estableixi en la norma que es dicti per regular l'estructura, l'organització i les funcions de l'oficina judicial a Catalunya.

4. Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

D'acord amb el que estableix l'article 67 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, es preveu donar audiència a:

- Les associacions de jutges i jutgesses, lletrats i lletrades de l'Administració de justícia i fiscals.
- Al Consell de l'Advocacia Catalana
- Al Consell de Col·legis de Procuradors dels Tribunals de Catalunya
- Al Consell de Col·legis de Graduats Socials de Catalunya
- Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya
- Secretària de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya
- Fiscalia Superior de Catalunya
- Associació Catalana de Municipis i Comarques
- Federació de Municipis de Catalunya

Tot i que la proposta de decret té contingut merament organitzatiu, se'n donarà trasllat a les organitzacions sindicals per tal que puguin formular les al·legacions que estimin oportunes.

5. Consulta pública prèvia i participació ciutadana

Respecte el tràmit de consulta pública prèvia de l'article 66bis de la Llei 26/2010, de 23 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya i de l'article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu de les Administracions Públiques, no es considera pertinent la seva realització donat que no genera cap impacte des de la perspectiva econòmic, social o ambiental, ja que només es tracta de la derogació del Decret 169/2010, de 16 de novembre, sense establir un contingut normatiu regulador. Per tant, d'acord amb el que estableix el citat article 66.bis.3.de la Llei 26/2010, de 23 d'agost, es considera que es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta pública.

Per aquesta mateixa raó, tampoc es considera necessari realitzar el tràmit de participació ciutadana previst a l'article 69.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

6. Informació pública

En la mateixa línia que el previst a la consulta pública prèvia, i atès el caràcter indicat de la disposició projectada, no és necessari habilitar el tràmit especial d'al·legacions previst a

l'article 68 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, donat que no es tracta d'una norma que tingui efectes sobre la ciutadania en general, sinó que els possibles afectats són els òrgans i entitats que ja participen d'aquest procés mitjançant el tràmit d'audiència i que s'indiquen en el punt 4 de la present memòria. Per aquests motius, i en vista de la naturalesa de derogació d'aquest projecte de decret, es considera justificat la no realització d'aquest tràmit d'informació pública.

Barcelona, Signat digitalment per
Adoración Tellado Rossello -
DNI (SIG)
Data: 2024.02.14 17:10:26
+01'00'

Dora Tellado Rosselló
Directora General de Modernització
de l'Administració de Justícia